

Lieve mensen,

Mij is gevraagd om een jaarsboodschap voor jullie allen te brengen. Ik heb van tevoren al een inspiratie ontvangen voor 2021 wat het thema daarvoor zou zijn. En het thema gaat over 'Onbeantwoorde verlangens'.

Onbeantwoorde verlangens kan uitstaan met vele zaken, omdat het perspectief waarin mensen wensen te leven verschillend van aard is en individueel vormgegeven wordt. De verlangens die men toont zijn eigen en onvervangbaar voor verlangens van andere mensen. Dit houdt tevens in dat verlangens je leven kunnen aankleden op een wijze dat je verlangend bent om nieuwe zaken te ontwikkelen en zaken te ontmoeten die jou plezieren. Echter het thema onbeantwoorde verlangens gaat over de teleurstellingen die als het ware omarmd dienen te worden omdat het verleden onvoldoende beantwoord heeft wat je wenste. Ook dit thema kan gelden in het heden en of zeer nabij gespeeld hebben of nog spelen.

Hoe ga je om met onbeantwoorde verlangens?

Ben je in staat teleurstellingen te omarmen? En 2021 waar dit thema voor aangeboden wordt heeft dus ook dit thema nodig om daar als het ware innerlijk volwassen omgang mee te krijgen.

Hier ga ik zo meteen over spreken.

Verlangens. Allereerst ze kunnen opmonteren. Ze kunnen je blij maken omdat je toekomstperspectief uitbeeldt. Het geeft je de moed om niet in het heden alleen te berusten, maar uit te zien naar dat wat je mogelijksterwijs nog kan verwachten, zelfs sterker nog, wellicht zelf kan realiseren. Die verlangens zijn gezondheid makend.

Verlangens die je vasthoudt, waarvan je zelf beseft dat jij niet in staat bent om ze te realiseren, dat je afhankelijk bent van derden en zelfs bovenmatig wellicht afhankelijk bent van hun beïnvloeding op jouw levensgesteldheid dát soort verlangens kan je zelf tekort gaan doen. Omdat je te weinig eigengereid en zelfbewust je opstelt ten opzichte van je eigen verantwoordelijkheidsbesef en wat jij persoonlijk daarin kan betekenen.

Terugkijkend naar verlangens gebaseerd op dat wat je inmiddels hebt ondernomen en gerealiseerd hebt kan jezelf de ruimte gunnen om tevreden te zijn ten aanzien van het al verrichte en de uitkomst van verlangens van weleer. Terugziend kan je jezelf ook ontmoeten op de vasthouding van verlangens die jij zelf niet in staat was om te realiseren en je je bovenmatig hebt vastgehouden vanuit wenskracht hoe anderen jou tegemoet dienden te komen zodat jij kon realiseren voor jezelf waar je verlangen uit bestond. Soms heeft dat zelfs geleid tot vastklamping aan ideeën, aan mensen, aan vormen van wenskracht die indirect zelfs opleggend van aard waren tot anderen gericht. Onbeantwoorde verlangens om daarmee te leren omgaan heeft allereerst te maken dat als het gaat om verlangens die niet positief opmonterend zijn en die niet of onvoldoende zelf gerealiseerd kunnen worden en waar je niet blijvend kan uitstaan met anderen als het ware daar verantwoordelijk voor te houden, dat je dan dient om te gaan met omarming van teleurstellingen. En díe omarming kan je alleen aan jezelf schenken. Omdat wanneer je iets in de lucht houdt door de wenskracht oeverloos aan te houden naar dat wat geen optie in zich heeft voor de realisering daarvan in de werkelijkheid, jezelf uit het heden plaatst. Je verlangen zijn gericht op de toekomst en ieder verlangen wat geen opmontering vandaag geeft maakt dat er een energiek in het heden ontstaat binnen het hier en nu van je eigen ervaringsrijk.

Al vraag je jezelf misschien af: mag ik dan niet blijven dromen? Mag ik niet mijn verlangens in de toekomst proberen te realiseren?

Mijn antwoord is: natuurlijk mag je blijven dromen en inzet doen om te realiseren van wat straks tot jouw mogelijkheden behoort. Echter als jouw dag grotendeels bestaat uit het luchtledige van dat wat er straks dient te zijn, dan dien je te realiseren dat je te weinig energie inzet om vandaag de moeite waard te laten zijn voor jouzelf en voor de omstanders in jouw leven. Dat je het perspectief van leven teveel baseert op dat wat nog niet vandaag zich toont. Daarmee ga je voorbij aan wat zich wel toont en leg je te weinig essentiële waarde neer bij de leermomenten van vandaag en de verbijzondering van contactgeving niet alleen met mensen onderling, maar ook met de onderwerpen, de interesses die in jou persoonlijk leven.

Mijn eigen ervaring is dat hoe meer je uitstaat met de detailwerking van het moment zelf, hoe groter je een rotsvast vertrouwen op kan bouwen naar dat wat zich in de toekomst zal tonen gebaseerd op jouw ontwikkelingsweg. Echter wanneer je meer leeft in de toekomst dan in het heden, dan mis je als het ware de grond onder de voeten om dat heden bewust te beleven en daarvanuit heel bewust van dag tot dag de toekomst in te treden. Zo blijf dromen maar doe dat realistisch gevat in het heden, zelfbewust, opmonterend van aard en realiseer je dat hoe meer je het heden vormgeeft, hoe meer toegerust de toekomst nadert en dromen van nu straks zich kunnen uitmonden in een realiseerbaar besef.

Je kan je nu afvragen: moet ik accepteren mijn onbeantwoorde verlangens? Want acceptatie, wat doet dat mij mijzelf als die verlangens in mij blijven leven?

Allereerst, een mens is menselijk en niets menselijks is hem vreemd. In principe hebben wij allen te maken met een oerheimwee en oer-

verlangens en die staan uit met het verlangen naar harmonie, naar een vorm van samenzijn waar we als het ware elkaar weten zonder tekst of uitleg en een besef van wat vrede en saamhorigheid wezenlijk is. Ook is er een diep weten in ons verankerd wat de moeiteloosheid der dingen zou zijn en dat wij dus aangewakkerd worden in verlangen heeft iets heel vanzelfsprekends omdat we de oerbron waar we uit voortkomen en waar we uiteindelijk weer naartoe gaan als het ware middels onze verlangens levend houden. Veel van deze verlangens die voortkomen uit de oerbron van ons bestaan vertalen wij in het hier en het nu en soms binnen dus niet realiseerbare dromen voor de aardse realiteit. We dragen beeltenissen in ons die te maken hebben met ultieme schoonheid, met ultieme nabijheid, met ultieme intimiteit die te maken heeft met een vanzelfsprekende omgang met elkander die grenzeloos is vanuit een totale aanvaarding van wie we zijn en dus ook van wie de ander is. Menigmaal is het nu nog zo dat we een aanvoelingsvermogen hebben rondom potentie in mensen, maar ook potentie in onszelf. En deze potentie die voortkomt uit onze oerbron is gedeeltelijk of deels en soms ook in hoge mate realiseerbaar op de Aarde als leerschool waar we hiertoe ja, geordend of verordend zijn om te oefenen met de essentie van wie we in wezen zijn.

Echter het dus accepteren van onbeantwoorde verlangens is ook belangrijk om ze in een ruimer perspectief te zien. Waar we naar verlangen is eigenlijk die Oerbron, dat veld van harmonie, dat veld van waar gedachtes al kunnen creëren zonder fysiek doen. Waar relaties floreren omdat je elkkanders geestelijke gesteldheid van binnenuit in essentie mag en kan ontmoeten. En hier in de aardse realiteit staan we uit met de stoffelijke beperkingen en de inperking van geestkracht de mens eigen. Dat houdt in dat acceptatie van onbeantwoorde verlangens te maken heeft met dat je leert de aardse realiteit te zien in het perspectief van de oneindigheid. En dat in die oneindigheid je verlangens immer

beantwoord worden op een wijze die passend is voor jouw geestelijke ontwikkeling en in het bestek van wat die ontwikkeling behoeft. En de proeftuin waar we hier in aanwezig zijn, het geïncarneerd zijn op de Aarde in een menselijke gestalte, dát creëert het leermoment waarin we die oerheimwee verlangens trachten naar beste kunnen persoonlijk te realiseren. En dat realiseren mag nimmer een opleggend karakter hebben naar een ander toe. Het mag nimmer iets opeisen wat niet des ander is om te geven op een natuurlijke wijze. Nou die oefenschool om daar zuiver mee uit te staan heeft altijd de verdieping nodig van hoe reëel is mijn verlangen? Is dat ook in omgang met de wereld en de individuen die daarin leven? Is dit ook een natuurlijke wederkerigheid die passend is? Zo niet, oefen dan in de omarming van jouw teleurstellingen, want die teleurstellingen is des mens en dat menselijke in jou dien je jezelf en die ander te vergeven.

Dan zou ik graag nu willen overstappen naar het thema: ongeziene verlangens.

Veel verlangens die een mens herbergt zijn ongezien voor derden. En wat niet getoond wordt is ook menigmaal door anderen minder makkelijk te beantwoorden, omdat velen zijn wel wensend om anderen persoonlijk tegemoet te treden. Maar wat men niet kent, kan men niet beantwoorden. En men kan niet in het vertrouwen uitstaan dat een mens altijd maar aanvoelend is dat wat jijzelf niet benoemt. De kunst is dus waar mogelijk je ongeziene verlangens zichtbaar te maken, ze te benoemen, mogelijkkerwijs te beschrijven en daarvanuit in te voelen of die verlangens werkelijk anderen toebehoren om die voor jou te gaan beantwoorden, of dat je de innerlijke zelfstandigheid en volwassenheid in jezelf behoeft om ze ter beantwoording aan jezelf te schenken.

Bijvoorbeeld in het geval van het gemis aan vriendschap of een vaste verbinding relationeel als partner of een vriend op het gebied van je werkuitoefening.

Wat zou het betekenen voor jezelf als je visualiseert het gemiste? Dat als het ware in visualisatie achter je plaatst en je laat voeden met die kwaliteiten die je mist en via een ander wenst te verkrijgen.

Ook uit eigen ervaring weet ik hoe buitengewoon het steunend is om in jezelf te voelen wat je mist en te bevoelen of je die kwaliteit ook in jezelf meedraagt. Die als het ware op te diepen, om daar vertrouwd mee te raken en dat energieveld als het ware achter je te plaatsen als steun in de rug en dat zo regelmatig te doen dat je als het ware één gaat vallen met dat wat je voorheen miste. Want in principe heeft ieder mens meer kwaliteiten in zich dan wat ie al in zichzelf ontdekt heeft. En die zelfontdekking van kwaliteiten die nog onontgonnen leken en die in de buitenwereld verwacht worden door verlangens die je koestert en niet altijd uitspreekt om die én te mogen uitspreken, maar ook in jezelf op te diepen en als veld als het ware achter je te plaatsen zodat je je laat voeden door die kwaliteit, die vorm van vriendschap, die vorm van partnerschap, die vorm van verbinding met jezelf die ondersteunend is en jezelf tot een grotere heelheid aanzet.

Ik weet we zijn gewoon opgebouwd uit het mannelijk en het vrouwelijk oerprincipe wat de schepping gecreëerd heeft. En in ieder mens is er een verhouding van het vrouwelijk en het mannelijk oerprincipe in zichzelf voorradig. Ieder mens kan bogen op beide principes en de bemiddeling daartussen. Echter de verhouding tussen de principes is in ieder mens verschillend opgebouwd, maar het is dus heel goed mogelijk om in jezelf, bijvoorbeeld bij het gemis als vrouw aan mannelijke vriendschap of partnerschap te bevoelen wat het mannelijk oerprincipe in jouzelf je aan

te bieden heeft. Of als man het vrouwelijk oerprincipe in jezelf je aan te bieden heeft. Als partner, als vriendschap, als werkverbinding tot jezelf.

En dan al die al of niet beantwoorde verlangens ten aanzien van materie.

Wij leven in de westerse wereld en daarin is veel voorradig, alleen niet voor eenieder gelijk. Maar als we onze aandacht vestigen op vele derdewereldlanden en oorlogsgebieden en gebieden waar hongersnood is of kindersterfte en ziektes rondwaren waar wij nog onbekend mee zijn, dan dien je jezelf ook steeds weer af te vragen van: waar gaan mijn onbeantwoorde verlangens over? Heb ik een te hoge waarderingsnorm om te wensen en dien ik niet te oefenen met een tevredenheid, het in vrede zijn in rust zijn met mijzelf te midden ook van zaken die ik weliswaar mis, maar waar ik toch ondanks dát een leven kan leiden wat passend is nu voor mijn huidige ontwikkelingsweg?

Hoe afhankelijk ben ik van materie? Kan ik vanuit een diepere eenvoud mijzelf ontmoeten in onthechting van zaken die er wellicht minder toe doen dan dat ik nu denk. Onbeantwoorde verlangens zijn belangrijk om zicht daarop te krijgen en ze gezien te maken voor mijzelf. En vanuit die gezienheid ze te delen met anderen en daar waar ik niet kan delen, daar waar ik niet beantwoord kan worden hierin, mezelf de rust gunnen en de verdieping aan te gaan om ze te visualiseren in tegemoetkoming van dat tot mijzelf. Omdat vele zaken als innerlijke voeding aangenomen kan worden zonder dat je het uiterlijk vertoon daarvan nodig hebt.

Wellicht goed om in 2021 soms op dit thema te mediteren en te zien waar jouw verlangens zich op richten. Hoe je ze dieper kan benoemen ten opzichte van jezelf en zichtbaar naar anderen en hoe je het gemis van

beantwoording daarvan in jezelf nog beter kan leren opvangen, zodat je omarmend bent allereerst je teleurstellingen maar vervolgens ook je voedt met zaken die voorbij de oorspronkelijke teleurstelling je innerlijk verrijkt.

Tot slot.

Zie verlangens als een stroom in jouw bewustwording van wie je bent. Hoe die stroom je brengt op onbelopen paden. Op de wenskracht voer je verder in het leven en als je het goed doet is dat zelfbewust, zelfbeantwoord en als volwassene ook innerlijk volwassen. Dat houdt in dat je ook in tevredenheid leert afscheid te nemen vanuit positieve berusting, dus vanuit rust hebben tot, die verlangens die je als het ware dient te leren onthechten omdat ze in het heden geen aanknopingspunten meer hebben en niet tot vervulling leiden.

Dat is geen onthechting vanuit het denken, maar het is het overgeven aan de grote stroom van bewustwording waarin je je verlangens en teleurstellingen van ooit schenkt om als het ware afgevoerd te worden en wellicht ook uit te laten monden ooit elders of later in de tijd weer tot jou.

De kunst is dat je je vrijmaakt van bezetheid in verlangens. Willen verlangens stromen dan dienen ze niet gebonden te zijn en vastgehouden te worden. Verlangens schenk je aan de Kosmos, geef je symbolisch over aan de ether. Omdat de Grote Beantwoording, met hoofdletters geschreven, plaatsvindt op het juiste moment, geschikt voor jouw ontwikkelingsweg, passend op de bewustzijnsontwikkeling van dan. Jouw verlangens zijn een stroom in de oneindigheid die zelfsturend hun weg weten te vinden en in die zelfsturing ligt het antwoord op jou te wachten. Alleen de tijdsduur is voor jou onbepaald, niet zichtbaar, dat is aan de Kosmos gegeven, aan de beantwoording vanuit het grotere geheel. Maar

wanneer jij je realiseert dat alles aan vernieuwing onderhevig is en dat de alomvattende Vernieuwer die als het ware de samenhang van de Kosmos schept altijd de intentie heeft dat bewustzijn prevaleert en verhoogd zal worden, dan zijn al jouw verlangens uit het verleden, uit het heden en in de toekomst gebonden aan die vernieuwingsraad. En als jij vasthoudt beweeg je niet mee en kan het beteren wat nodig is voor jouw bewustzijnsontwikkeling niet toetreden.

Dus de concrete vraag die ik aan je heb is: durf je mee te stromen op het bewustzijnsveld wat maakt dat verlangens beantwoord zullen worden op het juiste moment passend bij de ontwikkelingsstroom in jou en dat je in het heden jezelf vestigt om naar beste kunnen, ook in de detailwerking van het heden te beantwoorden waar je vandaag je voor in kan zetten.

Ik wens jullie een fantastisch nieuw jaar toe en ik hoop dat 2021 een persoonlijke inzet van jullie zal krijgen, welwillend van aard en opmonterend juist daar waar tegenslagen je soms beproeven.

Ik wens jullie heel veel liefs toe en hopelijk dat we elkaar weer mogen ontmoeten en tot dan het aller allerbeste gewenst van mij.

Mantinge

Januari 2021